

f. Ets. alle Udgifter til Raamateriale og de nødvendige Arbejdspenge, som ere nødvendige for at forvandle Raamaterialerne til Medicin eller Varer. Det vil vistnok være af en vis Interesse at høre, om den højtærede Minister ved Bruttoindtægt forstaa Totalprovenuet af Salget. Hertil maa det saa siges, som den højtærede Minister fremhævede, at Salgets Størrelse ingenlunde er bestemmende for Gevinsten, ikke at tale om, at Gevinsten er meget forskellig paa Receptur- og Haandkøbsvarer; ogsaa er Forskellen mellem Forholdene i Kjøbenhavn og uden for Kjøbenhavn meget betydelig mellem Brutto og Netto. Det forekommer mig i det hele taget, at man uden egentlig Grund i denne Lov paalægger Indehaverne af de reelle Privilegier en ganske ekstraordinær Forpligtelse til at lægge deres Regnskabsbøger frem og opgive deres Brutto- og Nettoindtægt for Justitsministeriet. Derved gør man et noget usædvanligt Indgreb i disse handlendes hele Frihed til at styre deres Forretninger. Man kan ikke henvide til, at disse Mænd nyde visse Fordele. Der er nemlig ogsaa til Gengæld paalagt dem store Forpligtelser med Hensyn til de Regler, de have at iagttage. Naar de iagttage disse Regler, synes det mig at være at gaa dem temmelig nær at paalægge dem at lægge deres Bøger frem for Justitsministeriet. Det er noget, man ikke kender til andet Steds. Det at man paalægger dem at føre Bøger, det er en Sag for sig, det paalægger man enhver Købmand, og det kan man derfor ikke have nogen Betænkelighed ved; men at paalægge dem at sende deres Bøger ind til Justitsministeriet forekommer mig at være usædvanligt. Den eneste Grund, jeg kunde tænke mig til at det kunde interessere Ministeriet at kende Omsætningen ved disse reelle Apoteker, skulde være den, at Ministeren derved kunde faa de nødvendige Data til at bestemme, om der i Nabolaget af et saadant reelt Apotek var Plads til et nyt Apotek. Men de Opgaver, der i saa Henseende behøves, kunne skaffes paa anden Maade end netop ved at paalægge Indehaverne af de reelle Privilegier at lægge deres Bøger frem for Ministeriet hvert Aar. Det er klart, at hvis der kommer et Andragende ind om at anlægge et nyt Apotek i Nærheden af et ældre reelt, staaer det Ministeriet frit for at foranledige Indehaveren af det reelle Apotek til at udtale sig om Sagen, og desuden forlange Oplysninger om hans Omsætning. Hvis han ikke vil give disse Opgaver, maa han selv tage Skade for Gjengæld og finde sig i, at der oprettes et nyt Apotek, uagtet hans Om-

sætning maaste ikke er saa stor som forudsat. Jeg fremhæver dette, ikke fordi jeg er mod Princippet i Loven, tværtimod, men fordi jeg synes, at denne Lov trænger til at ligge over til næste Samling. Jeg tvivler ikke om, at den højtærede Minister netop efter, hvad der ogsaa er kommet frem i det andet Ting, vil være i Stand til at forelægge i næste Samling en Lov af et mere tilfredsstillende Indhold end den foreliggende. Stade kan der jo ikke ske, naar man er enig, og det tvivler jeg ikke om, man vil være. Hvad de Privilegier angaar, som den højtærede Minister maatte bortgive fra nu af og til næste Aar, maa han kunne tage Forbehold med Hensyn til alle Eventualiteter.

Justitsministeren (N. L. E. M. A. N. N.):

Jeg maa dog anse den af det ærede Medlem foreslaaede Fremgangsmaade for mindre heldig, saa meget mere, naar man gaar ud fra, hvad det ærede Medlem i Begyndelsen af sit Foredrag saa stærkt gjorde gældende, at det maaste kunde være mange Aar, inden man bliver enig om den Takst, som ved Lovens Revision skulde fastsættes. Hvis man forudsætter, som den ærede Talegjer gjorde, da det passede i hans Fremstilling, at der mulig i mange Aar ikke opnaas Enighed om saadanne iobbestemte Takster, vilde det være ganske overordentlig uheldigt, om alle de Apoteker, der imidlertid vare blevne grundlagte, skulde være oprettede under det Forbehold, at deres Gjætte kunde komme til at efterbetale en Afgift, som maaste først bliver fastsat om længere Tid, og det maatte jo blive Tilfældet, ellers mister man Afgiften, hvis man ikke skal forstaa Forbeholdet paa denne Maade. Det, som der i dette Tilfælde er Tale om, er kun at overlade til Ministeriet foreløbig at bestemme Afgiften. Det forekommer mig nu, at der ikke er nogen særlig Grund til at tvivle paa, at man nok kunde blive enig om Regler i saa Henseende, hvad enten disse Regler blive holdte noget mere i Almindelighed, eller de blive givne noget mere bestemt. Det var i det mindste det langt overvejende Flertals Mening i det andet Ting. Det langt overvejende Flertal har ikke været bange for at indrømme Ministeriet denne Myndighed, som her i Lovforslaget er bestemt, og det vil derfor forekomme mig noget besynderligt, om Flertallet i dette Ting skulde have Betænkeligheder i saa Henseende.

Jeg ser heller ikke noget betænkeligt i Bestemmelsen i § 3. Det er jo kun et statistisk Materiale, man vil tilvejebringe, og dette statistiske Materiale kan være nød-